

Bron :Westerkrant
Datum :11 januari 2000
Auteur :Gerhard Klaasen

Hoogkerker scheidt eigen surrealistische wereld

Fragiele feeën, vloeiende vormen en oer-eieren

Hij is terughoudend in zijn manier van spreken. Zijn bewegingen zijn ingehouden en terwijl hij spreekt maakt hij handgebaren waarbij je heel goed kunt voorstellen hoe een tekenpotlood in die hand een sierlijke en spannende lijn op het papier zou zetten.

Ik heb het over Henk Bloemhof, een 55-jarige docent Nederlands uit Hoogkerk, die schilderen en tekenen als passie heeft. Wat begon als belangstelling, heeft zich bij hem ontwikkeld tot een gedrevenheid, een behoefte om zich uit te drukken in getekende en geschilderde voorstellingen, die een mens meenemen op een ontdekkingsstocht.

Wat een duidelijke voorstelling schijnt, wordt bij het nader bekijken een vloeiende overgang naar surrealistische bloem- en andere siermotieven, een onwerkelijke compositie die enerzijds vertrouwd aandoet en aan de andere kant de kijker uitnodigt om zich te verliezen in het schilderij.

Het steeds terugkerende is de eivorm. Voor Bloemhof een oerteken, vol kracht maar ook zo fragiel en kwetsbaar. Nergens zijn kaarsrechte lijnen, hoeken en vierkanten te zien in zijn werk.

Henk's vader was huisschilder en fotograaf, die zich ook toelegde op het maken van schilderijen. Zo hangt bij het echtpaar Bloemhof een kopie van het schilderij van Eerelman: Paardenkeuring op de Grote markt. De appel valt dus niet ver van de stam

Toen Henk van de HBS kwam, was hij al veel bezig om te tekenen en te schilderen.

Was het niet logisch om naar de kunstacademie te gaan en tekenleraar te worden? Henk : " Ik wilde toch wel graag lesgeven in een vak waarvoor leerlingen examen moesten doen en waar ze dus wel hun best voor wilden doen. Tekenen

is vaak geen examenvak, zoals je weet. Bovendien realiseerde ik mij wel dat als je de kunst zoekt als broodwinning, daaraan vastzit dat je reclame moet maken voor jezelf. Je moet de boer op en in de belangstelling staan. Dat ligt mij niet zo."

Veranderingen

We komen al heel snel tot de kern van de zaak. De schilderijen en tekeningen van Henk zou je kunnen scharen onder het surrealisme. Maar... what's in a name? "De ideeën komen misschien wel uit het onderbewuste", aldus Henk. Je kunt er een etiket opplakken maar dat vind ik niet nodig. Mijn werk is waarschijnlijk wel voer voor psychologen." Hij glimlacht. "Ik neem wel de werkelijkheid als uitgangspunt, bijvoorbeeld een portret. En op een gegeven moment laat ik me leiden door wat mijn hand doet, dan laat ik mijn fantasie de vrije loop. Dan komen er verrassende beelden. Misschien is het wel een tweede "ik", maar dat weet ik natuurlijk niet.

Als ik een schilderij begin, krijg ik meestal als begin een zekere lijn, van hier naar daar (hij wijst van linksonder naar rechtsboven) en hij is ook altijd gebogen. Je zult bij mij nooit scherpe hoeken zien. Het kubisme is aan mij niet besteed. Die gebogen vorm kan een ei-vorm worden. Die zie je veel in mijn werk omdat het zo'n diep symbool is. De lijn kan ook iets anders worden: een vrouwelijke vorm, een bloem, maar ook een vis of een boom. Je gaat in de lijnen ook dingen zien. Dat werk ik dan uit. Ik weet haast nooit hoe het afloopt. Dat zie ik wel. Tevreden ben ik niet gauw.

Ik heb les gehad in model-en portretschilderen. Als je werk ziet dat ik tien jaar geleden heb gemaakt, zie je duidelijk veranderingen in motief, lijnvoering en ook in kwaliteit".

Bovennatuurlijk

Sommige tekeningen laten een transparante indruk achter, alsof je door de tekening of het schilderij gaat turen om een voorstelling achter het beeld te zien. Ik vraag of Henk iets spiritueels wil uitbeelden. "Veel dingen van wat ik maak zou je bovennatuurlijke voorstellingen kunnen noemen. Toch ben ik zelf geen religieus mens. Nee, ik ben een nuchtere noordeling. Als je met een schilderij bezig bent, is dat heel intensief. Het laat je ook niet los. Je gaat wel andere dingen doen, maar je blijft eraan denken. En soms kan ik in de nacht op bed een idee krijgen en de volgende morgen ga ik direct aan het werk, dan vallen er stukjes van de puzzel in elkaar. Ik ben geen man van mystiek of van meditatie. Dat is mij vreemd. Gewoon nuchter blijven." Ik wil toch graag weten hoe het wordingsproces gaat. Henk haalt zijn schouders op, spreidt zijn handen en zegt een beetje hulpeloos: 'Dat gaat vanzelf.. Niet uit te leggen. Bij surrealisten speelt het onderbewuste een rol. Een mens is een bolwerk van driften en instincten en emoties. Iedereen gaat daar op zijn eigen manier mee om. Ik zoek die niet op. Het gaat gewoon...' .

Het atelier

We gaan naar de tweede etage van het huis aan de Ten Oeverlaan. Daar bevindt zich het atelier. De ezel, met daarop een schilderij waar nog aan gewerkt wordt, staat schuin bij een raam op het Noorden. Het licht uit het Noorden is het meest constant en het schijnt ook heel bijzonder te zijn, juist in Groningen en Friesland. Kenners zeggen dat de schilderijen van noorderlingen door het speciale en herkenbare licht iets heel aparts hebben.

Een groot voorbeeld voor Henk is Moesman. Zijn boekenkast puilt uit van de kunstboeken: Dali en Moesman, maar

ook Johfra en de symbolisten.

Hij wijst mij op een dubbel werkje: "Hier ben ik uitgegaan van twee borsten, die nauwelijks meer als zodanig herkenbaar zijn, maar die uiteindelijk een soort landschap zijn geworden." Ik zie een waterpartij, wat kikkervisjes en een springende kikker, allemaal gevormd uit de oervorm: de ronde vrouwelijke borst. Weer komt bij mij het idee van het dubbele beeld op: Hoe ik er ook naar kijkt, je ziet telkens iets anders en mijn gedachten kunnen verspringen. Het blijft nieuw en fris.